

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ο ΘΩΔΩΡΑΚΗΣ ΓΡΙΒΑΣ

Μιά άρχαία οικογένεια άρματολών. «Τών Γριβαίων τά κόκκαλα». Τό πρωτοπαλλήκαρο του Πανουριά. Στό κάστρο του Παλαμηδιού. Γρίβας και Φωτομάρας. Μιά τραγωδία στό Παλαμηδί. Η Γρίβαινα και τό φεϊδι. Θ. Θωδωράκης στην έξωσι του «Θωανος. Η φιλοδοξίες του, ό θάνατός του.

ΘΩΔΩΡΑΚΗΣ Γρίβας, ό τραγουδημένος από τή λαϊκή Μούσα, τό πρωτοπαλλήκαρο του Πανουριά, ό φλογερός αυτός μύθος τής Έπαναστάσεως, εινε μιá από τις πιο περιέργες μορφές τής εποχής του.

Η μεγάλη και πολεμική γενεά τών Γριβαίων έχει τις ρίζες της στά μεσαιωνικά χρόνια, άρχίζει από τούς Μπουαίους που διέπρεψαν ως ήγουμενοι και όπλαρχηγοί άλλοι στην Άλβανία, άλλοι στη Ρούμελη ή στο Μωριά.

Ένας Θεόδωρος Μπουας Γρίβας, τιμαριούχος τής Άκαρνανίας στά 1585, ύποκινούμενος από την Ένετική Δημοκρατία, έμάζεψε τούς άρματολούς του Λούρου, και μαζί με τον άδελφό του Γκίνο ύψωσαν τή σημαία τής Έπαναστάσεως, κατέλαβαν τήν Άρταν και τράβηξαν να πάρουν τή Γιάννανα. Άλλά τό γενναίο αυτό κίνημά τους δεν επέτυχε. Ο Γκίνος Μπουας Γρίβας σκοτώθηκε στη θείσι που λέγεται ακόμα «τ ο υ Μ π ο υ α τ α υ λ ά κ ι», και ό άδελφός του Θεόδωρος πέθανε στην Ίθάκη, όπου είχε πάει για νά γιατρέψη τής πλιγές του.

Στά κατοκινά χρόνια, στά 1770 τρεις Γριβαίοι, ό Χρήστος, ό Τσέλιος και Κώστας ύποκινήθητες από τον Όρλωφ, έσήκωσαν μια πράμα στη Ρούμελη. Άπέξω άπ' τ' Άγγελόκαστρο δώσανε φονικάτατη μιχη, πολεμήσαν λιονταρίσια με τό σπαθί στο χέρι μά ειχαν να κάνουν με πολυάριθμο έχθρικό στρατό κ' έπεσαν και τά τρία άδέρφια με 30 παλληκάρια τους. Οι ντόπιοι δείχνουν ακόμα τή θείσι αδητή την όποία ονομάζουν «τ ω ν Γ ρ ι β α ι ω ν τ ά κ ό κ α λ α».

Ο Θωδωράκης Γρίβας, ό ήρωας μας, ήτανε Πρεβεζιάνος. Γεννήθηκε στά 1797. Άπό μικρός, 16 χρονών άκόμη, άκολούθησε τήν κλέφτικη ζωή, στο κλαρί, στα λιμέρια του Πανουριά. Ο δοξασμένος αυτός άρματολός άγαπούσε σάν παιδί του τό «Γριβόπουλο» και προσπαθούσε —μά του κάκου— να μετριάξη τή ζωηράδα, για νά μη χαθή άδικα...

Στό σάλπισμα του 21, ό Θωδωράκης Γρίβας, 24 έτών τότε, βοήθησε έτοιμος στην πρώτη γραμμή τής φωτιάς. Έλαβε μέρος σε είκοσι μάχες και παντού διακρίθηκε με τήν όρημ του και τήν άσπυλλόγητη παλληκάρια του. Έλεγαν μάλιστα πως κρατούσε άπάνω του τό «τ ε ι μ ι ο ξ ύ λ ο τ ω ν Μ π ο υ α ί ω ν» και γι' αυτό τό βόλι δεν τον έπιανε ποτέ !...

Άμα τό Μεσολόγγι έπεσε στα χέρια των Τούρκων, ό Γρίβας πήγε στ' Ανάπλι όπου η Έπαναστατική Κυβέρνηση τον διάρισε φρουράχο του Παλαμηδιού. Ο Ίμπραήμης μη μπορώντας να πάρη με πόλεμο τό φοβερό αυτό κάστρο, φαντάστηκε πως θα κινιότανε να τ' άποχτήση με τούρκικες κουτοπονηρίες. Ζήτησε λοιπόν από τόν Γρίβα με διάφορες ύποσχέσεις να κλειδιά του Κάστρου, μά ό Γρίβας του παρήγγειλε τ' άθανάτα εκείνα λόγια :

— Πέστε του Μ.τραήμη πως τά κλειδιά του Παλαμηδιού κρέμονται στη μούκα των κανονιών κ' άς έρθη νάν τά πάρη !...

Είμαστε στα 1827. Ο Θωδωράκης, στρατηγός τώρη, με τά παλληκάρια του κρατάει πάντα τό Παλαμηδί. Άπέναντι στον Ίτο-Καλέ, εινε τριμπουομένος ό Σουλιάτης άρχηγος Φωτομάρας. Η απόστασις εινε ως πεντακόσια μέτρα και ό έμφύλιος πόλεμος έχει ανάψει σκληρός μεταξύ των δυο ελληνικών φρουρών. Κάθε μερα βροντάει τό κανονίδι, ή μπάλες πέφτουν μέσα στην πόλι του Ναυπλίου και σκοτώνουν τούς άθώους Άναπλιώτες. Μιά μερα μάλιστα συνέβη τό άκόλουθο επεισόδιο :

Σ' ένα δέντρο του Παλαμηδιού ήταν κρεμασμένα μεριά τουφέκια των παλληκάρων του Γρίβα. Έξαφνα πέφτει μιá μπάλα και σπάζει τό κοντάκι των τουφεκιών. Ο Γρίβας άναψε από τό θυμό του, βλαστήμισε τό Φωτομάρα, και καλεϊ τόν επιδιορθωτή των όπλων του, τον ονομαστό Σκάγιαννη, τον Τριπολιτσιώτη.

— Σκάγιαννη, του λέει άρχα, να φτειάξη; τά κοντάκια ! Κοίταξε καλά να μου τά κάρης όμοια κ' άπαράλλαχτα, γιατί άλλοιώς σου τό πήρα τό κεφάλι !...

Ο τουφεκιής φοβήθηκε και τό βράδυ — βράδυ γλυστράει από τό πίσω μέρος του Παλαμηδιού, από την Πρόνοια, και φεύγει στ' Ανάπλι, για νά σώση τήν ζωή του. Άμα τόμαθε ό θξύθυμος Γρίβας, γίνθηκε έξω φρενών. Ο άπαρχηγός του, ό Γιαννάκης Σουλιάτης και άλλοι, του ειπαν :

— Άρχηγέ, με τις φοβέρες σου μάς έδωδες τό μάσσορη. Πώς μπορούν τά κοντάκια να γινούν όμοια και άπαράλλαχτα ; Τώρα ποιάς θα μάς διορθώνη τά του-

φέκια μας ;
Ο Θωδωράκης φάνηκε μετανιωμένος. Κι' ό Σουλιάτης βλέποντάς τον έτσι, ξεθάρωσε και του ειπε :

— Καπετάνιε, αν μου δίνης ύπόσχεσι να μη τότε σκοτώσης ούτε να τότε δειρής, εγώ θα βάλω τον έαυτό μου έγγυητή και θα σου τότε βαναφέρω !... Μά αν τότε πειράξης θάνα δική μου προσβολή !

— Καλά, δεν θα του κάνω τίποτα ! άπάντησε ό Γρίβας. Σύρε να μου τότες φέρη.

Κατεβήκανε στ' Ανάπλι και σε κάμποση ώρα φέρανε άπάνω τό Σκάγιαννη, τον τουφεξι. Ο Θωδωράκης εκείνη τήν ώρα έτρωγε.

Ένας σκλάβος του στρατηγού, Τούρκος μπήκε και του τό ειπε. Ο Θωδωράκης ξαναθυμώνει, άγριεύει, άρπάζει τό σπαθί και χύνεται έξω να σφάξη τό Σκάγιαννη που ειχε τολμήσει να του φύγη ! Μά σε μιá στιγμή θυμήθηκε πως ήταν έγγυητής τής ζωής του ό Σουλιάτης και σκάζει από τό κακό του. Μη μπορώντας να κρατήση τό θυμό του θέλοντας κάπου να ξεθυμάνει, γυρίζει κατά τον άμοιρο σκλάβο και με μιá σπαθιά του παίρνει τό κεφάλι ! Κείνη τή στιγμή φανερώνεται ξαφνικά ή δούλα του ή Άράπισσα, βλέπει τό πτώμα του σκλάβου κάτω να σπαταράξ, φαντάζεται πως θα τήνε σφάζουν κ' αυτή και τό βάζει στα πόδια ξεφονίζοντας. Παίρνει δρόμο κατά την «τ ά π ι α τ ο υ Μ ι λ ι τ ά δ η», χώνεται μέσα, θέλει να κρυφτή στις Βενετσιάνικες κατακόμβες, μά στην ταρχή της γλυστράει και πέφτει μέσα στη στέρνα του νερού, κ' έτσι πνίγεται και ή δύστυχη ή Άράπισσα ! Κανείς δεν τήν ειδε. Τό πτώμα της έμεινε πολλές μέρες μέσα στο νερό και τό έμόλυνε. Η-πιαν πολλοί από τό νερό εκείνο και πέθαναν.

Ο έμφύλιος πόλεμος εξακολούθησε εν τώ μεταξύ. Ο Γρίβας κρατούσε καλά τό Παλαμηδί και δεν τό παράδινε σε κανένα.

Τότε ό Κολοκοτρώνης θέλοντας να συγκεντρώση τή δύναμι των όπλων στα χέρια του — από ευγενικά βέβαια και από τούς φιλοδοξία — προσάθησε να πάρη αυτός τό Παλαμηδί χωρίς αίματοχυσία με τό καλό. Στέλνει λοιπόν και ρωτάει κρυφά τό Γρίβα τι θέλει για νά του παραδώση τό άπαστο κάστρο. Ο Θωδωράκης ζήτησε 25,000 γρόσια και τά όπλα του ίδιου του Κολοκοτρώνη. Ο Γέρος του Μωριά αυτή τή φορά έπεσε έξω. Άπατήθηκε και έδωσε όσι του ζήτησε ό πονηρός Θωδωράκης, ό όποιος έπηρεα τό χρημάτα και τό όπλα άλλα παρεβή τή συμφωνία και γελοΐσε άπάνω στην κορφή του Παλαμηδιού με τό πάθημα του Κολοκοτρώνη, που δε μπορούσε βέβαια να διαλαλήση τή δωροδοκία.

Ο Θωδωράκης Γρίβας

Όταν πιά τέλειωσε ό έμφύλιος, ό Γρίβας παρέδωσε τό Παλαμηδί στην Κυβέρνησι και κα έβηκε στ' Ανάπλι με τά παλληκάρια του. Κάθε μερα έβγαине περίετοα καβάλλα σ' ένα άμορφο άτι με τά πιστόλια του Κολοκοτρώνη κρεμασμένα προκλητικά στη σέλα ! Κ' ήταν θαυμάσια τ' άματα αυτά, λάφυρο του Κολοκοτρώνη από τό χαλασπό το Δράμαλη.

Τό επεισόδιο αυτό δυνάμωσε με μίσος του Κολοκοτρώνη εναντίον του Γρίβα. Και άλλα περιστατικά άνόρημα κανανε ώστε ή δυο μεγάλες οικογένειες, Κολοκοτρωνιάν και Γριβαίων, να τρώγωνται για χρόνια πολλά μεταξύ τους.

Ο Γρίβας ειχε πάρει γυναίκα του την κόρη τής Μπουμπουλίνας, όμορφη Σπεισιωτοπούλα, αναθρεμμένη με τήν αυτηρη ήθικη τής γενιάς της. Κάποτε λοιπόν, στα Οθωμανικά χρόνια συνέβη τό άκόλουθο νόστιμο επεισόδιο :

Ο Όθων με τούς αυλικούς του, τούς Βαυαρούς άξιωματικούς και μερικές οικογένειες στρατηγών του Άγώνος, βγήκαν για έξοχική διασκεδάσι, έξω από τ' Ανάπλι, στην Τίρυνθα. Μετά τό γεύμα ή καπετάνισσες πήγαν και ξάπλωσαν πειδ πέρα από τούς άντρες πάνω στην αναϊσιάτικη χλόη. Ο Γρίβας με δυο τρεις φίλους του, ειχαν δική τους παρέα, ξεμακρα, κατά τις άρχαϊότητες.

Τή Γριβαινα τήν ειχε πάρει ό ύπνος. Άξαφνα, πετιέται τρομαγμένη και μπήγει τις φωνές. Ένα φεϊδι ειχε τρυπώσει κάτω από τά φουστάνια της και σερνόμενο ειχε ζώσει κατακρέατα τό κορμί της ! Τρέξανε πολλοί να τήνε βοηθήσουν και μάλιστα οι Βαυαροί προθυμώτεροι, μά ή κόρη τής Μπουμπουλίνας έβανάζε :

— Όχι έσσις, όχι !... Τόν άντρα μου να φέρετε, τον καπετάν Θωδωράκη !...

Έτρεξς τότε ό καπετάν Θωδωράκης με γυμνή τήν πάλα — χά, ώρε ! — και σκότωσε τό φεϊδι.

Στά μετέπειτα χρόνια, όταν ή πρωτεύουσα του Κράτους ειχε μεταφερθεί στας Άθήνας, ό Γρίβας έσυκοφαντήθη ότι θέλει ν' ανατρέψη

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΔΗΜΙΩΝ

"Άλλοτε, μέχρι δηλαδή της εποχής της Γαλλικής Ήπανάστασως, κάθε πόλις της Γαλλίας είχε και τὸν δήμῳ της, τὸν ἄνθρωπο δηλαδή τὸν ἐπιτεταμένο νὰ ἐκτελεῖ τις καταδικαστικὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων. Οἱ μοιραῖοι αὐτοὶ ἄνθρωποι, ἐκτὸς τῶν καθηκόντων τους ὡς δημίῳν, εἶχανε καὶ τὴν τακτικὴν δουλειὰ τους. Ἀνελάμβαναν δὲ νὰ ἐκτελοῦν καὶ τὸ μυστικὸν ἔργο τοῦ δήμιου γιὰ ν' αὐξάνουν λίγο τὰ εἰσοδήματά τους. Ἐγνοεῖται ὅμως ὅτι τὸ ἀπάνθρωπο αὐτὸ ἐπάγγελμα τοὺς ἀποξένωνε ἀπ' τὸν ἄλλο κόσμο. Ὁ δῆμος μίς πόλεως καθότανε στὴν πύλ ἀπόμυση συνοικίας. Κανεὶς δὲν τὸν πλησίαζε καὶ οἱ γνωριμίες του ἦτανε πολὺ λίγες. Λέγε μάλιστα διὰ κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, κάποιος δήμιος τῆς Τουλὸν ἔκανε δέκα δλόκληρα χρόνια νὰ μιλήσῃ μὲ ἄνθρωπο !..

Ὁ δῆμος μίᾶς πόλεως ἐκτὸς τοῦ θλιβεροῦ καθηκόντος του εἶχε καὶ μίαν ἄλλη ὑποχρέωση: νὰ καθαρίζῃ τις βούσσες ἀπ' τις ὁποῖες ἔπιναν νερὸ τὰ ἄλογα καὶ νὰ ἐπιβλέπει τὴν καλὴ διατήρησιν τῶν τοιχῶν τῆς πόλεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν, εἶχε τὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ εἰσπράττῃ ἕνα ὀρισμένο ποσοστὸ ἀπὸ κάθε φόρτιμα οἰκιστοῦ, κρηναριοῦ ἢ οἰδηλοῦ ἄλλου δημοτικιοῦ, πὺν περνοῦς ἀπ' τὰ τεῖχη γιὰ νὰ μὴ μεία στὴν πόλιν.

Οἱ δήμοι ὅμως μαρτυροῦσανε κυριολεκτικὰ ὅταν πῆγιναν ν' ἀγοράσουν τίποτε ἀπ' τὰ διάφορα καταστήματα τῆς πόλεως. Ἐὰν μὲν τὰ εἶδη ποὺ ἤθελαν νὰ φωνάσουν σχετίζονταν μὲ τὸ ἐπάγγελμα τους—δπως λόγου χάριν τὸ σαποῦνι γιὰ τὸ πλύσιμο τῆς μηχανῆς, ἡ σκονί, ἡ κανένα καλάθι, γιὰ νὰ πετᾶνε μέσα τὰ κεφάλια—τότε διέτρεχαν σοβαρώτατα κίνδυνον νὰ λυτσοισθοῦν ἀπ' τὸν καταστηματοῦρχον καὶ τοὺς ὑπαλλήλους του ἢ καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος. Ἀν ὅμως ἤθελαν ν' ἀγοράσουν τίποτε φαγοῦμα εἶδη, τοὺς ἦτανε παντελῶς ἀπαγορευμένον ν' ἀγγίξουν μὲ τὰ χερσὶα τους καὶ τὸ παραμικρό. Οὕτως μαρτυροῦσανε νὰ πιάσουν τὸ κρέας νὰ δοῦν ἂν ἦτανε φρέσκο, οὕτως νὰ κτυπιάζουν τ' αὐτὰ μήπως ἦτανε κλοῦβια, οὕτως πάλι νὰ ψιλλοῦσαν τὸ ὄψαμα νὰ δοῦνε ἂν ἦτανε γερό...

Ἡ ἀπαγορευτικὴ αὕτη διαταχὴ ἴσχυε καὶ γι' αὐτὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των—ὡ, καὶ γιὰ τοὺς πιο μακρινοὺς συγγενεῖς των.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ

Στὴν Ἀβησσυνία τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγεννίων τὰ παιδιὰ γυρίζουνε στὰ σπίτιν καὶ λένε τὰ κάλαντα μοιρολόγια λουλουδία. Ἐπίσης ἢ καλογορηε γυρίζουνε στοὺς δόμους, περιφέρουσαι τις ἄγνες εἰκόνας γιὰ νὰ τις ὑποσχοῦνε οἱ πιστοί. Τὴν δὲ ἡμέρα τῶν Χριστουγεννίων οἱ νεοὶ καὶ ἡ κοπέλλες πέφτουν μέσα στὰ νερά τῶν ποταμῶν καὶ τῶν παραποτάμων, γιὰτι πιστεύουν ὅτι ἔτσι, ἀνανεοῦσι τὸ βάπτισμά των!

τὸ καθεστῶς καὶ φυλακιστὴνε μαζί μὲ ἄλλους. Ὅταν δικάστηκε καὶ ἀθώωθηκε, πῆγε στὴν πατρίδα του, ὅπου ἄρχισε νὰ πολιτεύεται. Στὰ 1844, στὶς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, στή Βονιτσα, δυὸ ὁμορφες Γριβοπούλες—ἡ κόρη του καὶ ἡ ἀνηψιά του—στάθηκαν κοντὰ στὴν ἐκκλησιὰ καὶ φώναζαν:

— Ἐνα ψῆφο γιὰ τὸν καπετὰν Θεοδωράκη !..

Κι' ὁ καπετὰν Θεοδωράκης πῆρε πράγματι πολλοὺς ψῆφους καὶ βγήκε βουλευτικὸς. Στὰ 1847 κηρύχθηκε ἀντιπολιτευόμενος τῆς Κυβερνήσεως, ἔκανε κίνημα, ἀποκλείστηκε διωξ ἀπὸ τὸν Κυβερνητικὸν σερτὰ καὶ ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ στὴν Ἐπτανήσσο.

Ἀπὸ κεῖ ὠργάνωσε ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς Τουρκίας ! Στὰ 1855 βρισκεται στὴν Ἡπειρο μὲ ἀντίρτικον σῶμα. Ἐδῶσε δυὸ φοβερὰς μάχες ἐναντίον τῶν Τούρκων, στὸ Κουτσουλιὸ καὶ στὸ Μέτσοβο.

Στὰ 1859 ἔλαβε μέρος στὸ κίνημα ἐναντίον τοῦ Ὄθωνος. Κατὰ τὴν Ὀκτωβριανὴν ἐπανάστασι τοῦ 1862 καθ' ἣν ἐξεδιώχθη ὁ Ὄθων ὁ Γρίβας ἦταν ἀπὸ τοὺς ἄρχηγούς της. Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τὸν ἐπροβίβασε τότε ἀπὸ ἀρχιστρατήγιο εἰς Στρατάρχη.

Ὁ Θεοδωράκης Γρίβας εἶχε μεγάλας φιλοδοξίες τις ὁποῖες φαίνεται ὅτι τοῦ ὑπεδαύλιζε ἡ δευτέρη γυναίκα του, ἡ «κ υ ρ ἰ Π ε ρ σ φ ὀ ν η ρ». Ἀναφέρεται λοιπὸν τὸ ἀκόλουθο ἀνέκδοτο:

Στὰ 1862, ὅταν ὁ Γρίβας ἐκίνησεν μὲ τὸ ἐπαναστατικὸν του σῶμα νὰρθῇ στὰς Ἀθήνας νὰ λάβῃ μέρος στὴν Ἐξῆσι, ἔφτασε στὸ Αἰτωλικὸν. Ἐκεῖ, λίγον καιρὸ προηγήτερα, εἶχαν στήσει μιάν ἀψίδα γιὰ νὰ περάσῃ ὁ Ὄθων πὺν ἔκανε μιά περιουδία στις ἐπαρχίες. Ὁ Γρίβας πῆρε τὴν γυναίκα του καὶ πέρασαν ἀπὸ κάτω ἀπ' τὴν ἀψίδα αὕτη θριμυβεντικὰ, λέγοντάς της:

— Πέραν, στρατηγίνα καὶ πρωθυπουργίνα, ὡς ποῦ νὰ σὲ ποῦνε καὶ βασίλισσα στὴν Ἀθήνα !..

Λίγον καιρὸ μετὰ τὴν Ἐξῆσι, ὁ Γρίβας κρουολόγηε στὸ Μεσολόγγι καὶ πέθανε !..

Ὁ ἱστορικὸς

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οἱ πρίγκηπες τῶν Παρισιῶν Ἡθοποιῶν

Οἱ παρινοὶ ἠθοποιοὶ τοῦ Δραματικοῦ Θεάτρου ἔχουν καθιερώσει ἀπὸ ἑτὼν τὴν συνήθειαν νὰ ἐκλέγουν κάθε χρόνον διὰ δημοψηφίσματος ὅπου συνανδάλφους τῶν, ἕναν ἀρσενικὸν καὶ ἕναν θηλυκὸν, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἕνα ἔτος θὰ φέρουν τὸν τίτλον τοῦ «πρίγκηπος τῶν ἠθοποιῶν» καὶ θ' ἀποκαλοῦνται Ὑψηλότατοι.

Ἡ ἐφετερινὴ ἐκλογὴ ἔγινε πρὸ ἡμερῶν. Πριγκηπισσα ἀνομάσθηκε ἡ δεσποινὶς Γκάμπυ Μορλάβ, ἡ ὁποία πῆρε 58 ψῆφους ἐνῶ ἡ ἀντιπαλὸς τῆς Ὑβὸν ντὲ Μπράκι ἐπῆρε 48 ψῆφους.

Πριγκηπὸν δὲ ἀνομάσθηκε μὲ μεγάλη πλειοψηφία ὁ διάσημος πλέον ἠθοποιὸς Μᾶξ Ντάρλεῦ.

Τὸ νησί ποὺ παίζει τὸ κρυφτεῦλι

Στὴν λίμνη Ἰνφοβλγκαν τῆς Λιθουανίας βρισκεται ἕνα μικρὸ νησί ποὺ παίζει κυριολεκτικῶς τὸ κρυφτεῦλι. Τὸ παράξενο αὐτὸ νησί κάθε χρόνον κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου ἢ οἱς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου χώνεται κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης καὶ ἐμφανίζεται πάλι οἱς ἀρχὰς τῆς ἀνοιξέως. Ἡ κατάβυσις καὶ ἡ ἀνάβυσις γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν νύκτα καὶ γι' αὐτὸ εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ τις παρακολοθησῶνται.

Τὸ καλοκαίρι, ὅποτε τὸ νησί βρισκεται ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων, βλαστάνουν σ' αὐτὸ διάφορα χόρτα καὶ μὲ καταπληκτικὴν μάλιστὰ ἀνάπτυξιν. Καὶ οἱ κάτοικοι τῶν δευτῶν τῆς λίμνης πηγαίνουν καὶ μαζεύουν χόρτα ἢ ὁποῖα εἶνε τοστιμάδια καὶ θρεπτικώτατα.

Τὸ παράξενο αὐτὸ φαινόμενο ἀποδίδεται στὸ ἀέριον ποὺ ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὸν βορβορώδη βιθὸ τῆς λίμνης καὶ τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν καθίζησιν τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου.

Ἡ ἀρχαιοτέρα ἔφημερις τοῦ κόσμου

Πρὸ ἡμερῶν ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδεοσεφῆς τῆς ἢ ἀρχαιοτέρας ἔφημερις τοῦ κόσμου, «Αἰ εἰδήσεις τοῦ Πεκίνου».

Ἡ ἔφημερις αὕτη ἰδρύθη τῷ 527 μ. χ. καὶ ἔκτοτε μέχρι σήμερον ἐκδίδεται τακτικώτατα, μὴ ἀκόμα ποτέ, ὅτε γιὰ μιά ἡμέρα τὴν ἐκδοσὴ τῆς. Ἐκδίδεται δηλαδὴ συνεχῶς ἐπὶ 1400 ἔτη.

Ἡ ἀρχαιοτέρα ἀπὸ τὰς ἐκδοιμώνας ἀκούη ἔφημεριδὰς τῆς Εὐρώπης, εἶνε τὸ «Μόνηκ Πόστ» ποὺ ἰδρύθη τὸ 1772 καὶ ἀριθμεῖ συνεπῶς ἡλικία 155 ἑτῶν.

Πόσο ὅμως εἶνε νεώτερα ἀπὸ τὴν Κινεζικὴν συνάδελφός της ! Κατὰ δωδεκάμιον περίου αἰῶνας !

Σύννεφα ἀεροπλάνων

Ἐνας Ὀλλανδὸς ἐργασιασάρχης ἀεροπλάνων, παγκοσμίως γνωστὸς εἰς μιά τέλευταία του δημοσιογραφικὴ συνέντευξι προεῖπε ὅτι δὲν εἶνε μακρὰ ἢ ἡμέρα ποὺ ὁ οὐρανὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ σκεπάζεται δλόκληρος ἀπὸ σύννεφα ἀεροπλάνων. Περισοτερον ἀπὸ 1,000,000 ἀεροπλάνα θὰ κυκλοφοροῦν ἐπὶ τὸν ἀπὸ τὰ διάφορα κρατίδια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὅταν θὰ γίγῃ αὐτὸ τὰ ἀεροπλάνα θὰ εἶνε πολὺ περισσότερον τελειοποιημένα ἀπὸ τὰ σημερινὰ καὶ θὰ ὑπάρχουν διάφοροι τύποι ἀεροπλάνων, ἀπὸ τῶν γεγανθίων πολυμιῶν ποὺ θὰ μποροῦν νὰ μεταφέρουν ἄνετα 50 καὶ 100 ἐπιβάτας, μέχρι τῶν μικροσκοπικῶν ἀτομικῶν ἀεροπλάνων μὲ τὰ ὁποῖα οἱ νεοὶ θὰ πέρουν τις ἀρραβωνιαστικὰς τους καὶ θὰ ἀνεβαίνουν νὰ κῶνουν μὰ βόλτα ψηλὰ στὰ σύννεφα.

Ποῦ πρέπει νὰ πεθαίνῃ κανεὶς

Στὸ Σικάγο συνήθη τέλευταία τὸ μεγάλον συνέδριον τῶν πρακτικῶν κηδεῶν. Τὴν τέλευταία ἡμέρα τοῦ

τοῦ μεγάλου συνέδριου τῶν πρακτικῶν κηδεῶν ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀμιλητὰς ἐτόνως τὰς προόδους ποὺ ἐπιτεύχουν στὴν ἐποχὴ μας ἢ... κηδευτικὴ τέχνη ἰδίως, τὰ βαλοσώματα στὰ ὁποῖα ὑπερβῆ καὶ αὕτη ἀκόμη τὴν τέχνη τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων. Στὴν χώρα τῶν Φαραῶν, τὸ βαλοσώμα μίᾶς μοίμιας ἐστοίχιζε—δπως ὑπελογισθῆ—6,000 δολλάρια, ἐνῶ σήμερον τὸ τελειώτερον καὶ πολυτελεστερον βαλοσώμα δὲν στοιχίζει περισσώτερον ἀπὸ 200 δολλάρια.

Ἐν τέλει τὸ συνέδριον ἐνήρπισε τὸ ἔξῃ χαρακτηριστικὸν ψήφισμα.

«Οἱ ἀμερικανοὶ ἐπιχειρηματῆαι κηδεῶν οὐνεθόντες ἐν συνέδριον ἐκφράζουν τὴν ἐπιχρηστικὴν τῶν διότι μὲ τὰς προόδους τοῦ ἐπαγγέλματος των αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔγιναν ἢ χώρα στὴν ὁποία εἶνε προτιμώτερον νὰ πεθαίνῃ κανεὶς.»

ΕΞΕΔΟΘΗ ΤΟ "ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ," ΤΟΥ 1928 Τὸ μοναδικὸν Ἡμερολόγιον ποὺ κατέκτησε ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐκδόσεώς του τὴν ἀγάπην τοῦ ἀναγναστικοῦ κοινού. Εἶνε ἀνάτηρον παντός ἄλλου «Ἡμερολογίου», εἶνε ἀληθινὸν θαῦμα ἐμφανίσεως καὶ ὕλης. Θαυμάσιον τριχῶμιον ἐξώφυλλον, ἔξ καλλιτεχνικὰ εἰκόνας ἐκτὸς κειμένου, 150 σελίδες πλουσιῶς εἰκονογραφημένα. Ἐκτὸς τῆς ἄλλης ἐκλεκτῆς ὕλης του περιεχει ἀνέκδοτον συνεργασίαν τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων κ. κ. Παλαμά, Νιρβάνα, Στεφ. Δάφνη, Αἰμιλλίας Δάφνης, Παπαδιαμάντη, Χαρ. Παπαντωνίου, Σενοπούλου, Χάρη Σταματίου, Σταμ. Σταματίου, Παπανικολάου, Φαλάττης, Λάσκαρη κλπ. Εἶνε μοναδικὸν δῶρον διὰ τὰς ἑορτάς. Τιμᾶται: διὰ τὸ ἔσωτ. δρχ. 25, διὰ τὸ ἔξωτ. δρχ. 40 Πωλεῖται εἰς τὰ Γραφεῖα μας (δδὸς Λέκκα 7)